

Нека да започнем с най-тривиалния, но въпреки това пиперлив въпрос, който се задава на всеки автор: Защо пишете? Какво е за вас литературата: призвание, работа, хоби ..?

Пиша, защото изпитвам вътрешна необходимост да го правя. Иначе литературата ми е любимо хоби. Четенето на качествени книги и писането ми доставят голямо удоволствие.

Работя, като...

Главен асистент по физикохимия.

За последно плаках, защото...

Не помня кога и защо се случи за

последно. Понякога плача заради безсилието да променя проблемна ситуация, която в даден момент ми се струва безизходна. Изживявам си болката до дъно – това ми действа освобождаващо. Което не значи, че се предавам, нито че спирам да търся решение.

Ще променя мналото си, защото...

Ако променя миналото си, ще бъда ли това, което съм? Грешките ми са източник на информация както за личните слабости, така и за злото в природата на хората въобще. А като страничен ефект от несполучливите си избори съм срещала и интересни личности, на чието приятелство се радвам до днес. Далеч съм от мисълта, че всичко е имало смисъл или че кривините на живота са представлявали част от предначертан план. Но най-добрият ми учител е бил личният опит.

Ако имах двойник...

Щях да се опитам да я опозная,

Крайната цел се обезсмисля, ако някъде по пътя загубиш достойнството си. Иначе успехът едва ли е проблем, ако това е единственото, което искаш.

за да открия по какво се различаваме. Не вярвам, че има двама души еднакви. Вътрешно имам предвид. Външността няма значение.

Не ми стига смелост за...

Не ми стига смелост за нещата, които не са ми в природата или за които още не съм дорасла. Иначе съм по-склонна да рискувам да променя ситуация, която ме тормози, отколкото да мрънкам, да чакам някой друг да ми помогне или да се надявам нещата да се наредят от само себе си. Мисля обаче, че това не е смелост, а инстинкт за самосъхранение.

Никога няма да опитам...

Досега съм правила толкова неща, за които преди съм казвала „никога“, че повече не се заричам.

Моята рецепта за успех е...

Единственият начин да успееш, който познавам, е да се трудиш упорито. Стара семейна рецепта. Проблемът е по-скоро в това колко си готов да жертваш заради успеха.

Според мен крайната цел се обезсмисля, ако някъде по пътя загубиш достойнството си. Иначе успехът едва ли е проблем, ако това е единственото, което искаш.

На кой въпрос искате да отговорите, но никога не ви го задават?
Не се сещам за такъв.

Критиката по мой адрес я...

Не приемам лично критиката относно работата или произведенията ми. Най-важното е да се развивам, а това включва осъзнаване на слабите страни на творбите ми. Всъщност, аз съм най-жестокият си критик. Но понякога не довиждам пропуските си – затова съм благодарна, когато някой ми ги посочи.

Получа ли критика, първо анализирам дали е основана на факти. Това е разликата с хейтърството.

Най-добрият и ценен съвет е...

Открий кой си, какви са талантите и слабостите ти! Оттам нататък ще се ориентираш за посоката.

Звездната болест заразна ли е?
Нямам идея – не съм звезда.

Кои са Вашите критерии за добра литература? Какви характеристики трябва да притежава един литературен текст, за да го определите като такъв?

Най-опростено казано, добрата литература е комбинация от талант на автора и техника на писане. Второто е, което определя дали текстът е лесно четим и най-често е единственият критерий на мнозинството хора при избор на книга. Обаче добрата литература е изкуство (не занаят) и може да бъде създадена само от таланти. Оригинални идеи, многослойност на действието, развитие на героите – всичко това майсторски написано, ми носи невероятно удоволствие от четенето. Затова и се радвам като дете, когато „открива“ съвременни автори с талант.

Съвременник или класик...

И двете. Не си поставям ограничения – средствата зависят от кон-

кретната идея, не обратното.

Сега или утре...

Всичко с времето си.

Бързо или утвърдително...

Ако не е спешно, предпочитам да изпипвам нещата. Достатъчно бавно, за да се насладя и на процеса, и на резултата.

Какво е България?

България е красота и вдъхновение, природа и култура. Моята родина. Гордея се с корените си и не се срамувам да говоря за тях в чуждестранна компания. Не одобрявам политиката на съсипия, но смятам, че на своето микро-ниво съм отговорен работещ човек, който не допринася за глобалния проблем. Друго не зависи от мен.

Четете ли е-книги?

Чета книги на всякакъв носител – важното е съдържанието.

Продължете изречението Е-същност е... портал за култура и изкуство, от каквито обществото ни отчаяно се нуждае.

